K 22
7/k

Pamiątka Rustawela

Pieśni Polskie.

Polnische Lieder

für eine
Singstimme
mit
Klavierbegleitung

(Texte polnisch und deutsch)

I. Band M 2.— no.
II. Band „ 2.— no.
III. Band „ 2.— no.

Eigentum der Verleger für alle Länder

Gebrüder Hug & Co in Leipzig und Zürich.

Basel, St Gallen, Luzern, Winterthur, Strafsburg i/E. Konstanz, Lörrach.

G. H. 1452 3/c.

A. CYBULSKI
Księgarnia
POZNAŃ

BIBLIOTEKA
Warszawskiego
Tow. Muzycz.
Nr. A.22.343

Pieśni polskie. — Polnische Lieder.

Deutsche Uebertragung von Fritz Werner.*)

I.

			Seite
1.	CHOPIN.	Życzenie. Mädchen's Wunsch	2.
2.	KRATZER.	Dumka. Kosakenlied	4.
3.	MONIUSZKO.	Dumka. Herzeleid	8.
4.	„	Piosnka Żołnierza. Ständchen	10.
5.	„	Pieśń Żeglarzy. Schifferlied	12.
6.	„	Triolet. Triolet	16.
7.	TROSCHEL.	Pieśń ludowa wenecka. Venetianisches Gondellied	18.
8.	ZARZYCKI.	Różne łzy. Verschiedene Thränen	22.
9.	„	Moja Piosenka. Mein Lied	25.

II.

10.	CHOPIN.	Pierścień. Das Ringlein	2.
11.	KOMOROWSKI.	Kalina. Die Berberis	4.
12.	KRATZER.	Jedno słówko. Nur ein Wörtchen	10.
13.	MONIUSZKO.	Śpiewak w obcej stronie. Sängers Klage	14.
14.	„	Dwa Krakowiaki. Zwei Krakowiaks	16.
		a. Sie	16.
		b. Er	18.
15.	ZARZYCKI.	Serenada. Serenade	20.
16.	„	Między nami nic nie było. Nichts hat's zwischen uns gegeben	24.

III.

17.	CHOPIN.	Piosnka litewska. Lithauisches Lied	3.
18.	KRATZER.	Ujrzałem raz. Ein Blick	6.
19.	MONIUSZKO:	Kozak. Der Kosak	10.
20.	„	Halka. Recitativo i Dumka: Szumia jodły.	12.
		„Horst du, was die Tannen flüstern"	12.
21.	„	Pieśń wieczorna. Abendlied der Schnitterin	20.
22.	ZARZYCKI.	Siedzi ptaszek na drzewie. Das Voglein	22.
23.	„	Błąka się wicher w polu. Wahnsinn	26.
24.	„	Ona. Sie	32.

*) Eigenthum der Verlagsbandlung.

G. H. 1452 3/6.

Nº 10.

PIERŚCIEŃ.

Das Ringlein.

FR. CHOPIN.

Moderato.

Smu-tno nian - ki ci spie-wa-ły
Als ich dich vor vie-len Ta-gen

A ja już ko-cha-łem; A na le - wy pa-lec ma-ły Srebrny pierś-cień da-łem.
sah im Kin - der - klei - de, hat mein Herz für dich ge-schla-gen laut vor Lie - bes - freu - de.

Po-bra-li dziew-czę-ta drudzy Ja wier-nie ko-cha-łem, Przyszedł mło-dy chłopiec cudzy
Hab' ein Ringlein dir ge-ge-ben als der Lie - be Zei - chen, du ge-lob-test, nie im Le-ben

Choć ja pierścień da-łem Przyszedł mło-dy chłopiec cud-zy Choć ja pierś-cień da-łem.
sollt' es von dir wei - chen, du ge-lob-test, nie im Le-ben sollt' es von dir wei-chen.

Stich und Druck von C. G. Röder, Leipzig.

Mu-zy-kan-tów za-pro-szo-no Na godach śpie-
Singend in der Fremde hab' ich manches Land durch-

wa-łem In-ne-go zos-ta-łaś żo-na Ja zaw-sze ko-cha-łem.
mes - sen, du nahmst ei - nen An-dern, hast mich und den Ring ver - ges - sen.

Dziś dziewczę-ta mnie wy-śmia-ły, Gorż-ko za-pła-ka-łem: Próż-nom wier-ny
Mei - ne Lie-be a-ber schenk' ich ei - ner An - dern nim - mer: Dei - ner und des

był i sta-ły Próż-no pierś-cień da-łem Próż-nom wier-ny był i sta-ły
Rin-ges denk' ich trau-ernd ach, noch im - mer, Dei - ner und des Rin-ges denk' ich

Próż-no pierś-cień da-łem.
trau-ernd ach, noch im-mer.

Nº 11.
KALINA.
Die Berberis.

J. KOMOROWSKI.

Allegretto.

Ro - sła ka - li - na z li - ściem sze - ro - kiem Nad modrem w ga - ju
Am blau - en Ba - che, im stil - len Hai - ne wuchs ei - ne Ber - be -

ro - sła po - to - kiem
ris ganz al - lei - ne,

Drob - ny deszcz
schlürf - te den

pi - ła ro - se zbie - ra - ła w ma - jo - wem słoń - cu li - ście ką -
Thau und ba - det' voll Won - ne die brei - ten Blät - ter in Mai - en -

pa - - ła W lip - cu ko - ra - le mia - ła czer - wo - ne Wcien - kie z ga - łą - zek
son - ne; in ih - re Haa - re, der Zwei - ge Wal - len, flocht sie im Som - mer

wło - sy wple - cio - ne Tak się stro - - i - - ła Jak dziew - czę
ro - the Ko - ral - len. Nach Mäd - chen - art that froh sie sich

mło - - de J jak wlu - ster - - ko pa - trzy - ła w wo - dę
schmü - - cken, schau - te im Bach ihr Bild voll Ent - zü - cken.

ral - -

lent.

a tempo

Wiatr co dnia cze - sał Jéj dłu-gie wło-sy a o - czy my - ła
Wind kämmt ihr lan - ges Haar oh - ne Mü - he, Thau wusch die Aeuglein

kro - pla - mi ro - sy u téj kry -
ihr in der Frü - he. Stand sie am

ni - - cy u téj ka - li - - ny Ja - sio fu - jar - - ki -
Buch - - lein in tie - fem Schwei - - gen, kam Hans der Schä - - fer

krę cił z wierz - bi - - ny J gry - wał so - bie dłu - go ża - ło - śnie
mit Wei - den - zwei - - gen, schnitz - te sich Flö - ten und spiel - te lan - ge

Gdzie nad kry - ni - cą Ka - li - na ro - śnie J śpie - wal so - bie
weh - müth - ge Wei - sen, trau - rig und ban - ge und stimm - te da - zu

rall. *a tempo*

da - na oj! da - - na A głos po ro - sie le - ciał co ra -
an den Lie - bes - - sang, der je - den Mor - gen durch den Hain er -

a tempo

rall.

na.
klang.

rit.

Ka - li - na suk - nie ma - jo - we bra - ła J jak dziew-czy-na wga - ju cze - ka - ła
Bräut-lich geschmückt zum trau-ten Em-pfan-ge, harr-te im Hain die Ber - be - ris lan - ge;

a tempo

A gdy je-sie-nią w skrzyn-kę zie lo-ną, Pod czar-ny krzy-żyk Ja - sia zło-żo - no
doch als im Herbst den Hans man be-graben und laut im Hai - ne krächz-ten die Ra-ben,

Più presto.

Bie-dna Ka-li - na znać go ko - cha - ła Bo wszystkie swo - je
liess sie den Schmuck der Blät - ter bald fal - len, warf in den Bach die

li-ście roz - wia - ła.
ro - then Ko - ra-len.

Tempo I. *rall.*

Ży - we ko - ra - le wrzu - ci - ła w wo - dę Zża - lu stra-ci-ła swo-ją u - ro -
Und ih - re Schönheit wich dem tief - sten Schmerz, denn längst ge-hör-te nur dem Hans ihr

dę.
Herz.

Nº 12.

„JEDNO SLÓWKO“

„Nur ein Wörtchen.“

2'15"

K. KRATZER.

Andantino.

p

Cze - mu - żem tak
Dass ich mich so

p *accel.* *f* *rall.* *p*

po - smu-tnia - ła, Cze muż łez - ka wzrok mi mro - czy, Cze-muż pło - nę
trau-rig ge - be. dass in's Aug' mir Thrä-nen schlei-chen, dass er - rö - thend

f

rall. *a tempo*

i drżę ca - ła Gdy on na mnie zwró - ci o - czy? Ztą u - ro - czą,
ich er - be - be, wenn sein Blick mich will er - rei - chen? Ach! seit-dem er

rall. *p a tempo*

lu - bą chwil-ką On mi wła - da ser - cem głów - ką I nic nie - chcę,
Herz und See - le mir in Fes - seln hat ge-schla - gen, wünsch' ich Eins nur

fz

nic ah tyl - ko Że - by wy-rzekł' je-dno słów-ko!
oh - ne Heh - le: „Möcht' er nur ein Wört-chen sa - gen!“

ff *p* *p* *fz*

Allegro vivo.

f

Gdy się do mnie ro - ze śmie - je, Lub za-mil - knie przy ro-zmo - wie,
Wenn sein Aug' mir freund-lich lä - chelt, o - der er am Gar - ten-pförtchen

fz *fz* *fz*

Ja kąś bło - gą mam na-dzie-ję Że to słów - ko wro-szcie po - wie.
plötz-lich schwei-get, dann um-fä-chelt mich die Hoff - nung auf dies Wört - chen;

fz *p*

p *rall.*

Pró - żno chwil - ka mknie za chwil-ką, On mnie mar - twi swą roz-mów-ką
doch mein Hof - - fen ist ver - ge - bens: wie mich sei - ne Wor-te pla - gen!

f *p* *rall.*

a tempo

Bo ja nie chcę nic! ah, tyl - ko, Że - by wy - rzekł' je - dno sló - wko!
Möcht' er doch, Herr mei - nes Le - bens! nur dies ei - ne Wört - chen sa - gen!

a tempo

ff

p accel.

Tempo I.

p

Ah! to gnie - wa mnie o - gro - mnie,
Und es kränkt mich, dass es nim - mer

rall. p

p

Że on słów - ko to u - kry - wa, Bo gdy - by je wy rzekł' do mnie
sei - ne Lip - pen zu mir spra - chen; könn - te er mich doch für im - mer

fz

rall. a tempo

Wiecz - nie by - ła - bym szcze - śli - wa! O - no jest naj -
durch dies Wört - chen glück - lich ma - chen! Brächt' es mir doch

p

słod - szą mów - ką I roz - ko - szy tchnie za - rze - wiem
sü - sse Kun - de, wie's im Her - zen brennt und glei - sset;

fz

f p rall.

Niech więc rze - knie on to słó - wko, Je - dno słó - wko...
wann ent - strömt's wohl sei - nem Mun - de, nur ein Wört - chen....

f f

Lento.

ja - kie nie - wiem!... F. Schober.
wie's wohl hei - sset?...

p pp pf ritard. ppp

№ 13.

SPIEWAK W OBCEJ STRONIE.

Sängers Klage.

ST. MONIUSZKO.

Andante.

p

1. Ni - gdyż ser - ce stęs-
1. Träumt mein Herz im - mer

p

knio - - ne mar mi - nio-nych nie prze - - śni? wie-cznież w jed-ną gdzies
ty - - le, każ - dy dla mnie za - ką - - tek wszyst - kie, wszystkie tu
wie - - ka, dar - mo dzień mi tu pło - - nie, wzrok jak pieś - ni da-
noch von sü - ssen se - li - gen Stun - - den? Singt mein Lied nur was
Zeit, die ir - rend ich nun ver - brach - - te, ach, kein Ort weit und
schick muss Stund' um Stund' mir ver - rin - - nen, träum' - risch fol - get mein

stro - - nę za - cza - ru - je me pieś - - ni? Jak świat dłu - gi, sze -
chwi - - le są bez wra - żen, pa - mią - - tek. I to ser - ce, o
le - - ko wiecznie w jed - nej gdzieś stro - - nie. Ku miej tę sknie zwie -
doch mir längst auf e - wig ent - schwun - den? Ach! um - sonst ist mein
breit, kein Tag, der glücklich mich mach - te. 'sist als wä - re er -
Blick des Lie - des trau - ri - gem Sin - nen. Wei - nend, sehnsuchts - voll

ro - ki, z lut - nią mo - ja po - zdróż - ną zmie - niam miejsca, wi -
dzi - wo! tak czu - ją - ce dziś ma - ło, in - dziej bi - ło tak
czo - ra, ku niej tęsk - nię i pła - czę, bom po - żeg - nał nie
Wan - dern mit der Lau - te so weit. Trag' ich doch all mein
stor - ben mir das Herz in der Brust, das um Lie - be und
den - ke ich an frü - he - res Glück, ob mir Gott es zu -

cre - - scen

p rallent.

do - - ki, a - le zmieniam na próż - - - no.
ży - - wo, tak pło - mien - nie ko - cha - - - - ło.
wczo - ra, i nie ju - tro zo - ba - - - - czę!
Leid von ei - nem Or - te zum an - - - - dern.
Lust einst hat so glü - hend ge - wor - - - - ben.
rück nach lan - gem Har - ren einst schen - - - - ke.

do

p rall.

pp

1. & 2. 3.

2. Przez miejsc ty - le, chwil —
3. Ach przed mo - krą po -
2. Ob auch lan - ge die
3. Un - ter schwerem Ge -

1. & 2. 3.

Nº 14ª

DWA KRAKOWIAKI.

Zwei Krakowiaks.

A.) Sie.

ST. MONIUSZKO.

Allegro. Krakowianki.

1. Niech się pa - nie stro - ją w pa - sy,
2. Gdy tań - cu - ję zwin - na, ży - wa,
1. Mö - gen Da - men gold - be - han - gen,
2. Tanz' ich zier-lich und geschwin - de,

leggiero

wa - da - masz - ki i a - tła - sy wło - sy wią - żą wzwój:
z wia - trem ko - sa mo - ja pły - wa, za mna chłop-ców rój:
auch in Sammt und Sei - de pran - gen, fein das Haar ge - stutzt;
flat - tert hoch mein Haar im Win - de, hul - digt al - les mir,

u gor - se - ta kra - śne wstąż - ki, u ko - szu - li
wtań - cu dłon - mi lek - ko ści - śnie, czu - łem o - kiem
schö - ne Bän - der, blan - ke Schnal - len sind an Hemd und
drückt beim Tanz die Hand so in - nig, schaut in's Aug' so

piu lento

jas - ne sprząż ki; to nasz ca - ły strój, to nasz ca - ły
na - mnie bły - śnie na - rze - czo - ny mój, na - rze - czo - ny
Mie - der al - len Mäd - chen, was sie putzt, was al - lein uns
tief und sin - nig der Ge - lieb - te mir, der Ge - lieb - te

Tempo I.

strój.
mój.
putzt.
mir.

ritard. *scherz.*

Nº 14b

B.) Er.

Allegro.

f risoluto

Ped.

Krakowiak.

1. Nig - dy ser - ca Kra - ko - wia - ka nie u - ło - wi ja - ka ta - ka,
2. Choć mię cza - sem Pan Sta - ros - ta na - bu - zu - je i wychłos - ta,
1. Je - ne gro - ssen fei - nen Da - men, die stolz aus der Gross-stadt ka - men,
2. Wenn auch manchmal mich der Büt - tel prü - gelt mit dem der - ben Knüt - tel,

f

f rallent.

zdra - dne si - dła znam,
we - sół so - bie gram,
fan - gen mein Herz nie,
lach' ich in - ner - lich,

p più lento

zdra - dne si - dła znam
we - sół so - bie gram.
fan - gen mein Herz nie.
lach' ich in - ner - lich.

rallent.

piu lento

p

Dziéw - cze z mia - sta ni u - ro - czy, choć blask wiel - ki
Spié - wam gru - cham z dziew - czę - ta - mi, w tań - cu krze - szę
Wenn sie sich auch noch so schmü - cken, kön - nen sie mich
Scher - ze mit den Mäd - chen, spie - le, stam - pfe tan - zend

f

f molto rallent.

lento

bi - je wo - czy od Kra-kow - skich bram, od Kra-kow - skich
pod - ków - ka - mi Kra - ko-wiak ja sam, Kra - ko-wiak ja
nicht be - glü - cken, denn ich ken - ne sie, denn ich ken - ne
fest die Die - le: kei - ner tanzt wie ich, kei - ner tanzt wie

molto rallent.

lento

p

bram.
sam.
sie.
ich!

Tempo I.

Nº 15.
SERENADA.
Serenade.

A. ZARZYCKI.

Moderato.

1. Patrz! o - to wio-sna znów, naj - słodsze nie-sie ci
2. Sły-szysz mi-ło-ści spiew? słyszysz jak wietrzyk sze-
Siehst du den Frühling nicht? Er bringt die Düf-te dir
Hörst du der Lie-be Sang? Hörst lind den Ze-phyr du

mp ben arpeggiato

tchnienia, i czo-ło two-je o - cie-nia Wieńcem kwi-tną-cych bzów;
le-ści, kwia-ty ca-łu-je i pie-ści i-gra-jąc po-śród drzew?
wie-der, be-kränzt mit blü-hen-dem Flie-der. dein lieb-lich An-ge - sicht.
ko-sen und küs-sen Li-lien und Ro-sen den Wal-des-saum ent - lang.

cresc.

czy czu-jesz w niemym za chwycie wdzięknо-wy i no-we ży-cie? O lu-ba
słyszysz? w téj ci-chéj go-dzi-nie har-mo-nię, co w se-rca pły-nie z nadziemskich
Siehst du in stil-lem Ent-zü-cken, wie Wald und Au-en sich schmücken? Ge-lieb-te,
ihn. der in se - li-gen Stunden den Weg zum Her-zen ge-fun-den, aus Himmels -

cresc.

mów! o lu-ba mów! Czy czu-jesz dzi-wne pragnienia, o ży-wczy
stref, z nadziemskich stref, i ko-jac lu-dzkie bo-le-ści przy - no - si
sprich! Siehst du es nicht? Es steigt ein Seh-nen her-nie-der, durchglüht so
höhn, den Zau-ber - klang? Der, wenn die Stür-me auch to-sen, Trost bringend

poco rit. *a tempo*

powiew płomienia, u - rok nie-bieskich snów! u - rok niebieskich snów! Czy czu-jesz
w sennej po-wieści naj-tkliwszych u-czuć siew, najtkliwszych u-czuć siew. Słyszysz, jak
heiss dir die Glieder, der Träu-me magisch Licht, der Träume magisch Licht, die dich der
al - len Trostlo-sen, in's Herz er - lö-send drang, in's Herz er-lö-send drang? Horch, wie in

poco rit. *a tempo*

tę woń wbłę-ki-cie, co se - rcu przy śpiesza bi-cie? O lu-ba mów!
skry-ty w ja-śminie sło-wik wy-gła-sza je-dy-nie mi-ło-ści śpiew?
Er-de ent-rü-cken, dein Herz so in - nig be-glü-cken, Ge-lieb-te, sprich:
nächt-li-chen Stunden hat Schmerz und Won-ne ver-bun-den die Nach-ti - gall

f

o lu - ba mów, o lu - ba mów!
mi-ło - ści śpiew, mi-ło - ści śpiew.
Fühlst du es nicht? Fühlst du es nicht?
im Lie - bessang, im Lie - bessang!

leggiero

3. Czy widzisz światła rzut? któ-ry w błę - ki - tów przes -
4. Je - że-li w se - rcu twém to wszystko słyszysz i
Siehst du den Lichtstreif dort am Ho - ri - zon - te er -
Fühlst klopfen du dein Herz? Da du mit won - ni - gem

trze - ni wśród no - cy nie-bo ru - mie - ni, zwia stu-jąc sło-ńca wschód.
czu jesz, je - że - li rozkosz zga - du-jesz co świat o - zy-wia tchem;
strah-len, den Him-mel röthen den fah-len, am Son-nen-aufgangs - ort?
Be - ben schaust Al-les neu sich be - le - ben, wenn bald entflieht der März?

Czy wi-dzisz? wi-dzisz tam w dali jak księ-życ i - gra na fa-li spokoj-nych
je - śli twe u - sta ró - ża-ne go - nią pra-gnieniem o-wia-ne za ja - kim
Siehst an ent - le - ge - ner Stelle den Mondstrahl ü - ber die Wel-le du zu-cken
Da hold dir glü-hen die Wangen von traumhaft stil-lem Verlangen nach Lie-bes -

wód, spokoj-nych wód? Czy wi-dzisz w blasku promie-ni w grze świa-tel
snem, za ja-kim snem, je-śli się w nie-bo wpatru-jesz i won-ne
dort, am stil-len Port? Sieh wie durch's Dun-kel sich stahlen des Lich-tes
glück und süssem Scherz, da Düf-te rings dich umschweben und ban-ge

poco rit.

i lekkich cieni wiecznéj pię-kno-ści cud? wiecznéj pię-kno-ści cud?
kwia-ty ca-łu-jesz, z wzruszeniem walcząc swem, z wzruszeniem walcząc swem,
zit - ternde Strahlen durch Schöpfers Zau-ber - wort, durch Schöpfers Zauber - wort?
Zwei-fel er-he-ben den Blick dir him-mel - wärts, den Blick dir him-mel - wärts.

poco rit.

f a tempo

Czy se - rca twe - go nie pa-li pły - ną - cy w wianku ko-ra-li jutrze - nki
zejdź do mnie dzié-wcze ko-cha-ne, koń-czyc ma - rze-nia wiośniane na se - rcu
Und glanz - um - flos - sen und hel-le der Dämmrung treu-er Ge-sel-le, der Mor-gen -
Lass schwin-den Han-gen und Bangen, von Früh-lings - träu-menum-fangen, Ge-lieb-te,

f a tempo

wschód? ju - trze - nki wschód, ju - trze - nki wschód.
mém! na se - rcu mém, na se - rcu mem!
stern auf - leuch - tet dort, auf - leuch - tet dort?
komm, komm an mein Herz, komm an mein Herz!

leggiero

№ 16.

MIĘDZY NAMI NIC NIE BYŁO.

„Nichts hat's zwischen uns gegeben."

A. ZARZYCKI.

Allegro giojoso. *p*

Mię-dzy na-mi nic nie by-ło! mię-dzy na-mi nic nie by-ło!
Nichts hats zwischen uns ge-ge-ben! Nichtshat's zwischen uns ge-ge-ben!

pp *sempre staccato e leggiero*

poco rit. - - - *a tempo*

żadnych zwierzeń, wyznań żaduych, nic nas z so-bą nie łą-czy-ło, prócz wio-sen-nych marzeń zdradnych,
Treuer Lie-be still Bekennt-niss hat verknüpfet uns fürs Le-ben, und ein süss Na-tur-verständniss;

poco rit. - - - *a tempo*

prócz tych wo-ni, barw i blasków, prócz tych wo-ni, barw i blasków, u-no-szą-cych sie w przestrzeni,
all' das Duf-ten Schimmern, Klingen, all' das Duften, Schimmern, Klingen, das sich re-get in den Lüf-ten,

p

prócz szu-mią-cych śpiewem la-sków i téj świé-żéj łąk zie-le-ni, prócz tych ka-skad i po-to-ków
wie im Wald die Vö-gel sin-gen und das fri-sche Grün der Triften, tausend sprü-hen-de Cas-ca-den.

p

Ped. * Ped. * Ped. *

cresc.

zra-sza-ją-cych ka-żdy pa-rów, prócz gir-lan-dy, tęcz, o-bło-ków, prócz na-tu-ry,
je-den Fel-sen-spalt be-feuch-tend, und der I-ris bun-ter Fa-den, herr-lich durch die

cresc.

f *riten* - - - - *p a tempo*

sło-dkich cza-rów, prócz tych wspólnych, ja-snych zdrojów, z któ-rych se-rce za-chwyt pi-ło,
Wol-ken leuch-tend, auch der Quell dort an der Lin-de, wo Er-qui-kung wir ge-fun-den,

f *riten* - *p a tempo*

sempre p *ritard.* - -

prócz pier-wjosn-ków i po-wo-jów, mię-dzy na-mi nic nie by-ło, nic nie by-ło,
Blü-then, schau-kelnd sanft im Win-de: Die-se ha-ben uns ver-bun-den, uns ver-bun-den,

sempre p *ritard.* - -

nic nie by-ło.
uns ver-bun-den.

pp a tempo

Tańce Polskie

Polnische Tänze

für

Klavier

Band I. II. je Mk 2.— netto

Ausgabe für Klavier und Violine Bd. I. II. je M. 3.— netto
„ „ Violine allein . . Bd. I. II. je M. 1.20 netto

Eigentum der Verleger für alle Länder.

GEBRÜDER HUG & Cº, LEIPZIG u. ZÜRICH,
Basel, Straßburg i/E., St. Gallen, Luzern, Konstanz,
Winterthur, Neuchâtel, Lörrach.

G. H. 1618 1619 828 a/b

C. G. Roder G. m. b. H. Leipzig

Nº 21. 22.
75. 76.

Wandy Rustaeus

Pieśni Polskie.

Polnische Lieder

für eine
Singstimme
mit
Klavierbegleitung
(Texte polnisch und deutsch)

I. Band M 2.— no.
II. Band „ 2.— no.
III. Band „ 2.— no.

Eigentum der Verleger für alle Länder

Gebrüder Hug & Co. in Leipzig und Zürich.
Basel, St Gallen, Luzern, Winterthur, Straßburg i/E. Konstanz, Lörrach.

G. H. 1452 ¾c.

A. CYBULSKI
Księgarnia
POZNAŃ